

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

26. Dönemde vermiş olduğum;

2/2163, 2/1787, 2/1764, 2/1734, 2/1731, 2/1719, 2/1705, 2/1699, 2/1698, 2/1691, 2/1651, 2/1629
2/1609, 2/1497, 2/1496, 2/1459, 2/1414, 2/1384, 2/1369, 2/1359, 2/1341, 2/1311, 2/1284, 2/1283
2/1206, 2/1042, 2/1016, 2/1003, 2/926, 2/846, 2/804, 2/637, 2/636, 2/594, 2/593, 2/592, 2/591, 2/590
2/589, 2/542, 2/531, 2/500, 2/494, 2/290, 2/289, 2/287, 2/286, 2/285, 2/284, 2/283, 2/282
2/281, 2/280, 2/279, 2/278, 2/277, 2/276, 2/275, 2/274, 2/273, 2/271, 2/270, 2/269, 2/268, 2/267,
2/266
2/265, 2/264, 2/263, 2/262, 2/261, 2/260, 2/259, 2/258, 2/257, 2/256, 2/255, 2/254, 2/253, 2/217,
2/216,
2/215, 2/214, 2/213, 2/212, 2/211, 2/210, 2/209, 2/208, 2/207, 2/206, 2/205, 2/203, 2/202,
2/201
2/200, 2/199, 2/198, 2/197, 2/196, 2/195, 2/194, 2/193, 2/192, 2/191, 2/190, 2/189, 2/188, 2/187,
2/186, 2/185, 2/184, 2/183, 2/182, 2/181, 2/180, 2/179, 2/178, 2/177, 2/176, 2/175, 2/174, 2/173,
2/172
2/171, 2/170, 2/169, 2/168, 2/167, 2/166, 2/165, 2/164, 2/163, 2/162, 2/161, 2/160, 2/159, 2/158,
2/157
2/156, 2/155, 2/154, 2/153, 2/152, 2/151, 2/150, 2/149, 2/148, 2/127, 2/126, 2/125, 2/124, 2/123
2/122, 2/121, 2/120, 2/119, 2/118, 2/117, 2/116, 2/115, 2/114, 2/113, 2/112, 2/111, 2/110, 2/109
2/108, 2/107, 2/106, 2/105, 2/104, 2/103, 2/102, 2/101, 2/100, 2/99, 2/98, 2/97, 2/96, 2/95, 2/94, 2/93,
2/92, 2/91, 2/90, 2/89, 2/88, 2/87, 2/86, 2/85, 2/84, 2/83, 2/82, 2/81, 2/80, 2/79, 2/78, 2/77, 2/76,
2/74, 2/73, 2/72, 2/71, 2/70, 2/69, 2/68, 2/67, 2/66, 2/65, 2/64, 2/63, 2/62, 2/61, 2/60,
2/59, 2/58, 2/57, 2/56, 2/55, 2/54 ve 2/53 esas numaralı Kanun Tekliflerimi yeniliyorum.

29.06.2018

 Av. Dr. M. Sezgin TANRIKULU
 İstanbul Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI		
Tali Komisyon/lar	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler	
Esas Komisyon	İçişleri	
Tarih: 01.10.2018		Esas No:10

TBMM	
KANUNLAR ve KARARLAR BŞK. LİĞİ	
1 2 3 4	02 Temmuz 2018
Numara:	

TBMM	
GENEL SEKRETERANLIK	
02 Temmuz 2018	
No:	308568

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 25.2017
Sayı: 1343

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

"28 Nisan gününün İş Cinayetlerinde Hayatını Kaybedenleri Anma ve Yas Günü İlan Edilmesi Hakkında Kanun Teklifi" gerekçesi ile birlikte ekte sunulmuştur. Gereğini saygılarımla arz ederim.

Av. Dr. M. Sezgin TANRIKULU
İstanbul Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon	Sağlık, Aile, Çalışma ve Sosyal İşler			
Esas Komisyon	İçişleri			
Tarih:	10 Mayıs 2017		E.No: 2/1705	
Ysm. Bzm.	Bşk. Yrd.	Başkan	Gn. Sek. Yrd.	Gen. Sek.
	11	ER	LT.	BT
TBMM BAŞKANI				

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ
03 Mayıs 2017
Numara:

T B M M GENEL EVRAK
03 Mayıs 2017
No : 128570

GENEL GEREKÇE

28 Nisan tarihi, 1914 yılında Kanada'da iş cinayetlerinde patron sorumluluğu olduğuna vurgu yapan bir hukuki kararın verilmiş olması sebebiyle iş güvenliği açısından önem teşkil etmektedir. Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) 2001 yılında 28 Nisan'ı "Dünya Çalışma ve Güvenliği ve Sağlığı Günü" ilan etmiş, 30'dan fazla ülkedeyse 28 Nisan günü "İş Cinayetlerinde Hayatını Kaybedenleri Anma ve Yas Günü" olarak kabul edilmiştir.

ILO'nun verilerine göre dünyada her yıl 2 milyon 300 bin işçi çalışırken hayatını kaybetmekte, her 15 saniyede bir 1 işçi iş cinayeti sonucu yaşamını yitirmektedir. Aynı veriler, her gün yaklaşık 6 bin 3 yüz işçinin iş cinayetlerine kurban gittiğini göstermektedir. İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi (İSİG) ve meslek odalarının araştırmaları ise bu sayının Türkiye için günde ortalama 3 ile 8 arasında değiştiğini ortaya koymaktadır. TMMOB'a bağlı Makine Mühendisleri Odası'nın düzenlediği VII. Ulusal İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Kongresi" sonuç bildirgesinde de Türkiye'nin iş cinayetlerinde Avrupa'da birinci, dünyada ise üçüncü sırada geldiği görülmektedir.

Bunlarla beraber, İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi'nin basından derleyerek hazırladığı istatistiklerde ortaya çıkan tablo Türkiye için iş cinayetlerini önlemek konusunda herhangi bir aşama kaydedilmediğini göstermektedir. Bu verilere göre 2012 yılında 876, 2013 yılında ise 1235'ten fazla işçi çalışırken yaşamını yitirmiştir. 2014 yılının ilk üç ayına baktığımızda da iş sağlığı ve güvenliğinin hiçe sayıldığı, kazanç hırsının yaşam hakkının üzerine konduğu sistemin devam ettiği anlaşılmaktadır. Yine İSİG'in yaptığı araştırmalara göre 2014 yılında önlenebilir sebeplere rağmen -en az- 1886 işçi yaşamını kaybetmiştir. 2015 yılında önlenebilir sebeplere rağmen -en az- 1730 işçi yaşamını kaybetmiştir. Yine İstanbul İşçi Sağlığı ve Güvenliği Meclisi'nin (İSİG) verilerine göre, 2016 yılında en az 1970, 2017 yılının ilk üç ayında en az 441 işçi iş cinayeti sonucu hayatını kaybetmiştir.

İş cinayetlerinin adli ölümleri aştığı günümüz Türkiye'sinde bu ölümlere fitrat değil cinayet demek gerekmektedir. Patronların kar hırsı, denetimsizlik, yoksulluk gibi faktörler iş cinayetlerine davetiye çıkarmaktadır. İşyeri ve işçi güvenliği eğitimi angarya gören anlayış maalesef ki bu yaşanan ölümlerin sorumlusudur. Türkiye'de iş cinayeti sonucu binlerce insan yaşamını yitirmektedir. Oysa bu rakamın buz dağının görünün yüzü olduğunu bilmekteyiz. Kayıtsız çalışan işçilerin geçirdikleri kazaların hastanelere ne olarak geçildiği meçhul. Kar odaklı anlayış, işçileri ölümle yaşam arasındaki çizgide açlık oyunları oynamaya zorlamaktadır. Oysa Türkiye Cumhuriyeti anayasasında devletin sosyal bir devlet olduğu, yurttaşların sosyal refahını korumakla yükümlü olduğu yazmasına rağmen, hükümet politikalarıyla Anayasaya aykırı hareket ederek patronların sırtını sıvazlamakta adeta işçileri ölüme göndermektedir.

İş cinayetlerinin önemli bir boyutu da iş güvencesinin olmadığı esnek çalışma koşullarının çocuklar üzerindeki ağır etkisidir. Çocuklar, kadın, göçmen ve yaşlılarla beraber güvencesiz çalıştırmanın ihtiyaç duyduğu ucuz emek gücünün temelini oluşturmaktadır. Sosyal güvenlik sisteminde çocukların korunup çocuk işçiliğinin yasaklanması gerekirken, çocuklar iş cinayetlerine kurban gitmektedir. Ülkemizin dış politikasının kanayan yarası olan Suriye meselesi neticesinde ülkemize milyonlarca Suriyeli sığınmacı yerleşmiş, bu kişiler ucuz iş gücü olarak güvencesiz olarak kullanılmıştır. Maalesef ki kadın, çocuk ya da sığınmacı demeden işçiler ağır şartlar altında ucuz iş gücü olarak kullanılmaktadır. Piyasacı ekonomi politikaları da bu durumu desteklemektedir.

Yukarıda izaha çalıştığımız sebeple 28 Nisan İş Cinayetlerinde Hayatını Kaybedenleri Anma ve Yas Günü olsun diye bu kanun teklifi hazırlanmıştır.

MADDE GEREKÇELERİ

Madde 1- İşbu kanun teklifi ile 28 Nisan tarihinin "İş Cinayetlerinde Hayatını Kaybedenleri Anma ve Yas Günü" ilan edilerek işçi ölümleri konusundaki duyarlılığı artırmak ve iş cinayetlerine karşı yürütülen mücadeleye güç kazandırmak hedeflenmiştir.

Madde 2- Yürürlük maddesidir.

Madde 3- Yürütme maddesidir.

**28 NİSAN GÜNÜNÜN İŞ CİNAYETLERİNDE HAYATINI KAYBEDENLERİ ANMA
VE YAS GÜNÜ İLAN EDİLMESİ HAKKINDA KANUN TEKLİFİ**

Madde 1- Her yılın 28 Nisan günü "İş Cinayetlerinde Hayatını Kaybedenleri Anma ve Yas Günü"dür. 28 Nisan gününü içine alan hafta boyunca ilgili Bakanlıklar, Meslek Odaları, Sivil Toplum Kuruluşları ve iş cinayetlerinde ölenlerin aileleriyle işbirliğiyle içinde anmalar ve iş güvenliği ve işçi sağlığı konusunda duyarlılığı artırmaya dönük etkinlikler düzenlenir.

Madde 2- Bu kanun yayım tarihinde yürürlüğe girer.

Madde 3- Bu kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

